

Előfizetési árak:

Híához hordással vagy postán küldve:

Egyes évre . . . 14 ft — kr.
Félévre . . . 7 » — »
Negyedévre . . . 3 » 50 »
Egy hónapra . . . 1 » 20 »
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

Endrényi Testvérek könyvkereskedése Szegeben, közszéki előfizetők a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

SZEGEDI HIRADÓ

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep után is.

Szerkesztői iroda:

Klausz-ter, Károly-ház I. emelet, hová a lap szerkesztését illető minden közlésnek irányulnia kell.

bermésztelen levelek nem fogadjatnak el.

Kéziratok nem adnak vissza.

Hirdetéseket

és nyilvántartási közleményeket a kiadóhivatali méretekkel áron vesz föl

A névtelen hősök.

Szege, július 23.

Két évtized óta nincs népszerűbb politikai jelszó annál, hogy Franciaországot nem a porosz granátosok, hanem a német tanítók verték meg. Königrätz után a gyűtös puskák dicsőségeinek csökkentésére vetették latba a porosz iskolamestereket s valóban elmondhatjuk, hogy a kultúra, az elemi művelődés névtelen hőseire egy-egy véres háború barbár ökölsapása vont rá a gondolkodó emberiség nyelmeit.

Nem lehet azt állítani, hogy nálunk is nem történt ebben az irányban némely jóakaratu kezdeményező lépés, csak hogy a legkezdeten túl bizony éppen ebben az alaplodolgan, a neptanítók sorsának javításában nem mentünk.

A kultuszminiszter tárczájának budgétje mindenkor csak szerény részcsékéjé képezte az államháztartás költségvetésének s ebből a szűkre szabott mederből is legtöbbször kicsapott a felsőbb oktatás tetszetős, de drága fényűzése.

A népkisiskolai tanítók sorsa sokban hasonlít a vidéki színeszekéhez.

A központ, nagy, erős, ragyogó műintézeteknek felmüllőnyi állami segélyével szemben ezen összegnek mindössze egy száza része, alig 5000 ft jut a szomorúan tengő-lengő vidéki komédiásoknak.

A fővárost, nagyon helyesen, szinte túltölték minden képzelhető drága felsőbb tanítézzettel, melyek csak úgy nyelik az ország pénzét s e közben a legszükségesebbnek, az elemi népoktatásnak sokáig kellett a mostoha leány halátlán szerepet játszania.

Örvendek, hogy a most kormányzó reform-miniszterium egyik legkiválóbb államférfia épp a kultuszminiszter, aki szemmeláthatólag el van törölve arra, hogy a maga ressortja számára meghódítja a kellő anyagi erőt és hatalmi eszközöket s ezen ressort kebelében elsőrangú helyet biztosít épp az egész nemzeti kultúra talpkövet képező népoktatás-ügynek.

A magyar neptanítók szerencsés tapintattal eltalálták a kedvező időpontot a IV-ik egyetemes gyűlésük megtartására.

Erre vall azon körülmény is, hogy a kultuszminiszterium egyik osztályvezetője épp most fejezte be a tanítói nyugdíjtörvény revízióját, melyet az őszi ülésszak alatt szándékozik tár-

gyaltatni a közoktatási miniszter. A revízió hír szerint nemcsak a nyugdíjra, hanem a tanítók aktuális fizetéseire is kiterjed, úgy, hogy a fálmalmozódott nyugdíjalapból pótolnak azoknak a tanítóknak fizetést, akik a törvényben kimondott háromszáz forint alapfizetést sem kapják meg mind a mai napig. Ugyanese a revízió szerint megmaradna továbbra is a negyven évi szolgálati idő, melynek elteltevel a tanítók 300—600 forint nyugdíjban részesülének. A melyik tanító tényleges fizetése után nem tartatna igényt a hatszáz forintos nyugdíj maximuma, megtehetné azt, hogy a nyugdíjalapnál csekély évi járulékt biztosíthatja magának a hatszáz forintos nyugdíj-maximumot. A rendes nyugdíj-járulekt állítólag ezentul két forintra tervezik.

Ez a novella minden bizonynyal jelentős javítást czéloz a neptanítók elhanyagolt sorsára vonatkozólag.

Hogy a javítás, és pedig nem csak éppen ez irányban, már nagyon is érezhető szükségét képez, arra vonatkozólag nem kell egyéb bizonysgot fölhoznunk, mint azon gravámenek egymelyikét, melyek a pár hét múlva összeülő egyetemes tanítógyűlés napirendjének előreláthatólag a legviharosabb pontjait fogják képezni.

A hangulatsínáló röpivek már megeredtek s ezeknek egyike a következőben precizirozza a legégetőbb reformkérdéseket, természetesen maguknak a közvetlenül érdekelt tanítóknak, különben eléggé méltányos szempontjából tekintve az egész ügyet.

«A magyarországi népnevelők — anyagi helyzetüket tekintve — a társadalom hasonló osztályu munkásaival össze sem egyeztetethők. A törvény, mely a minimumot állapítja meg, a tanítói illetményekre nézve szűkkeblűséget tanusít; de eltekintve ettől, meg az a helyzet is be áll, nem egyszer, hogy az illetményt meghatározni hivatott közegek, félre értve a törvényt, félre magyarázza annak betűit, a minimumot maximumnak veszik, s így állapítják meg a népnevelő illetményét; oda dobva a tanítót, a lét kérdésének aggodalmaiba.

A társadalom hason képesített egyénei menttek az anyagi gondoktól, s éppen a népnevelő van annak alája vetve, azon népnevelő, kinek éppen a szellemi elfoglaltságánál fogva, teljesen mentnek kellene lennie az anyagi gondoktól.

Ez az első baj, ezen törvényhozás

utján segíni kell, ki kell mondani egy minimumot, mely tekintve a tanítóság társadalmi állását 600 forintnál kevesebb b nem lehet s ez által föl kell mentenie a tanítót a napi anyagi gondoktól, egyenlővé kell tenni anyagi helyzetét a többi hason állásu hivatásban működő egyénekével.

A sorrendben, következik a népnevelő társadalmi állása.

Ma még a népnevelők a társadalomban nem csak nem bírják azt a befolyást, mely őket megilleti, hanem csak eltiirt egyéneknek tekintetnek mindentel. Lehet, sokan azt fogják állítani, ennek a tanítók maguk okai. Ez nagy tévedés. A magyar népnevelőkben meg van az önérték, meg van a hivatás iránti lelkesedés, meg van a társadalmi műveltség; de hiányzik a társadalomban a jó akarat, beismerni azt, hogy a tanító oly képesített egyén, kinek a társadalomban szerepléshez joga van.

S honnét ered az, hogy a társadalom ezt beismerni vonakodik? Egyszerű a felelet. Önnét, mert tudja mindenki, hogy a neptanító bármily öntudatosan működik is, bármily magaslatán áll is hivatásának, több nem lesz belőle, mint iskolamester, vagy a sors különös kedvezése mellett, legföljebb is iskola igazgató. E helyzetet meg kell változtatni. Törvényhozásilag intézkedni kell az iránt, hogy a tanító, nyert képesítésénél fogva, iskola igazgató, tanfelügyelő, miniszteri előadó lehessen, szóval biztosítani kell a tanítóságnak a fokozatos előléptetést, mit az, képesítésénél fogva jogosan megkövetelhet.

Van ezekben a keserű hangú sérelmekben egy más, amit érdemes megszívni minden rendű és rangu művelt magyar embernek, aki komolyan a szíven viseli: hogy nemzeti kultúránk éppen a fundamentuma, melyre az egész épület nehezedik, legyen biztos és jól megépített.

Már pedig régi tanulsága minden-nemű mesterségnek, hogy csak az a munkás képes igazán szolid, jó munkát készíteni, aki ezen munkája eredményétől várja, nemcsak a megélhetéshez nélkülözhetetlen lét minimumot, hanem a munka természetes, buzdító jutalmát is.

A mi nemzeti működésünk névtelen hősei sajnos, jó részt még a lét minimumra sem számíthatnak teljes bizonyossággal.

A tanító gyűlés erélyes, jogos szót fog adni ezeknek a régi, de im-

már elviselhetetlen sérelmeknek a megvagyunk róla győződve, hogy Csáky Albin miniszterben, a nemzeti kultúra ezen zseniális új vezérében meg van az erő is, az akarat is, hogy érvényt szerezzen az ő békes hadserege névtelen hősei jogos kívánságainak.

Az iskolák egy éve.

— Az értesítőkről. —

X. A «Szeged városi iparos-tanulók és építőiparosok iskolájának» értesítőjét Szendrői János igazgató adta ki.

Az intézet most hetedik évét töltötte be. Az értesítőbe Füleki József rajztanár írt rövid értekezést «Az iparos iskolák rajzoktatásáról», abból indulva ki ez értekezésben, hogy «rajzolni minden iparosnak kell, mert tárgyakat készít s így formákkal foglalkozik.» Nem tartja helyesnek azt a felfogást, mely a mértani rajz tanítása helyett egyenesen az ipari tárgyakról veendő mintázást ohajtának az iskolába behozni.

Tanításban részesült mesterségük szerint 46 fémiparral, (arany ezüst műves, nyomdász, órák), — 131 faiparral (asztalos, esztergályos, kádár, kerékgyártó, kaptafakészítő, kárpitos, kosárfőző és koscsiggyártó), — 139 érczipparral (bádogos, kúcsos, kovács, lakatos, rézműves, rézöntő, vasszesztergályos, vésnök), — 83 festőiparral (borbéli, czim- és czézfestő, fazekas, kelme- és fonalfestő, szobafestő és mázó), — 108 ruházati iparral (kalapos, kefekötő, harisnyaszövő, paszmántverő, szabó, szűrszabó, szűcs), — 91 élelmi iparral (czukrász, mézsáros, hentes, mézsbabos, kertész, szappanos csupán egy, pedig Szeged híres volt szappanáról és sütlő), — 19 építőiparos (ács, cserépfő, kéményseprő, kőfaragó, kőműves); — 240 bűriiparos (csizmadia, cipész, keztyűs, könyvkötő, nyerges, papucsos, szíjgyártó és 1 timár) tanuló.

Beíratott az intézetbe 857, osztályzatot nyert 786 és nem osztályzatot 71 tanuló. Mulasztott félnapok száma 7337, ebből kimentve 5466 félnap, ki nem mentett mulasztás tehát 1871 félnap.

A „SZEGEDI HIRADÓ” TÁRCZÁJA.

Délamerikában.

— Utazás a Great Southern vasúton Buenos Ayres tartományban.

Sir Horace Rumbold baronet után angolból. (Folytatás.)

E helyen kezdődött a szemlének, miért is a menet lassított. Elővigyázat szükséges volt. A vonat időközönként megállott, a mérnökök kiszálltak és a vonal mentén néhány száz méternyire előre haladtak, a vágányok és a pálya jószágáról és használhatóságáról meggyőződést szereztek. — Az aczélelő készült sínek vas talpakon nyugszanak, miután a vas ezen, fában nagyon szegény vidéken, először mint bármely más anyag. Ezen egyenes és síma területen a vasutépítkezés nem járt nehézségekkel, a vágányok pedig bámulatos gyorsan és csekély költséggel voltak lerakhatók.

A pontos számokat már nem tudom ugyan, bár azokat annak idején közölték velem, amennyire azonban emlékeztem, a Great Southern Railway régi vonalainak mértéke kb. 8000 fontba került, még ezen mellékvonalak ára mértőföldenként csak 4000 fontot tesz, vagyis tized részét az angol vasutak költségeinek.

A Salado partján mindenütt lapályos. Itt az építés láthatólag a legkönnyebb volt. Gyakori megállások közben különös szórakozást szerezünk magunknak. Egymást felváltva foglaltunk helyet a mozdony füstszekrény parkányján. Sajátságos érzélem volt egyedül a vonat élén lenni és általa

Jó viselet, haladás, rajz és kiállított munkáért dicsőítő oklevelet 22, jutalmat 49, jó jegyet 91, kiélejtő jegyet 253 tanuló nyert; 66 azonban kiállított munkáért nem kiélejtő jegyet kapott. Biralaton kívül hagyott 15-nek s biralaton alul 2 tanulóknak munkája.

Az intézet fenntartása a múlt évben 7835 frtba került.

Ami a haladást illeti, erről csak elismerőleg lehet szólni.

XI. A szegedi zsidó népiskola értesítője ele Schulhof Lajos irt értekezést «A dadogás»-ról. Az iskola 4 osztálya mindenik 2-3 paralell osztállyal. Beíratott 310 fiú és 265 leány, vizsgálatot 435, kitűnően 91, jelesül 95, elégségesen 63 s elégtelen eredménnyel 93.

A tananyag általán az elemi iskolák tananyaga, lányok részére a kézimunkák tanításával is.

XII. A zenta városi községi gymnasium tizennegyedik évfolyamáról Szucs Lajos igazgató által kiadott értesítés ele dr. Ferenczy Alajos irt hosszabb értekezést, hazaifias hangon, mintegy utmutatón a tanítványok szünidei olvasgatására.

Ez a hazaifias hang értekezés nagyon helyén való Zentán, melynek vidéke már beleesik a nemzeti ségi tengerbe.

A gymnasiumot a múlt évben kétszer látogatta meg Fehér Ipoly kerületi főigazgató s mindkét látogatása eredményül azt jegyzi meg az értesítő, hogy a főigazgató «teljes melegegésének adott kifejezést szerzett tapasztalatait illetőleg.»

E négyosztályu gymnasiumba 165 tanuló járt, kik közül azonban 16 részint kimaradt, részint kizáratt. Jó eredménnyel végzett 74.49%, javító vizsgára utasított 10.07%, s az osztályt köteles ismételni a tanulók 15.44 százaléka. Zenta maga 80, Bacs megye 24 és Torontál 43 tanuló adott a gymnasiumnak. A 165 tanuló természetesen mind beszél magyarul, de közülök 58 a nemzetiségekhez tartozik. Legtöbb gyermek atyja onalló kereskedő és iparos.

a hűvös reggeli levegőben a végtelen síkságra tolni. Különös változatosságot nyújtott a nyájjakkal való találkozás. A lovak fölriasztatván, a vágányok mentén ügettek tova, míg ha vonatunk egy csordát megközelített, az a gözsi épít fűtőre sebes vágatással jobbra-balra szédelt szét.

A vidék mindinkább magányosabb lón, a halmok, hol többnyire az estacziák emeltek, gyérek; de a marhaállomány még mindig tekintélyes, ez látható azon áldozatok fehéredő csontjain, melyeket a mintegy két hó előtt ezen a vidéken átsívtott nagy orkan a pampero szedett.

Már Dolores elhagyása után figyelmeztet e szegény állatok egyikének hullája, mely az ut szélén levő keskeny pocsolványban, jobban mondva mély kerékvágásban hevert, kötötte le.

Ettől alig néhány méternyire egy másik és ismét másik hullát vettem észre és a halál ezen mezeje csakhamar oly kiterjedésű vált, hogy már alig voltam képes a hullák számát megolvasni. Rövid háromnegyed órányi idő alatt mintegy 4—500 dögt olvastam össze. Valamennyi hulla a vonaltól kb. 50 méter távolságban hevert és a mondott szám természetesen csak az általán megfigyelt oldalán. Mindennemű marha hullái voltak ezek, többnyire azonban szarvasmarhái, az enyveszt minden fokában, a most elhullt állat puftott tetemétől egész a fehér csupasz csontvázig. E maradványok némelyike még egészen jól megmaradt és kettő-három egy csoportban oly helyzetben feküdt, akár az élők, mások ellenben borzasztóan szétszórva, bizonyítékul ne-

H i r e k.

Határidők:

Térzene. Május 1-től október 1-ig minden kedden és pénteken az újszegedi vígadó előtt, szombat a Stefánia-sétányon. Mindenkor d. a. 6-8 óra között.

Július 23. Nőegyleti gyűlés d. u. 4 órakor.

Július 26. Keresk. ifjak táncvigalma a «Gedő»-ban.

— A tanfelügyelőség átadása. Mint jelentettük, tegnap kezdette meg Léva y Ferencz min. tanácsos a csongrád megyei tanfelügyelőség ügyeinek átadását Kaku jay Károlynak, az új, ideiglenes tanfelügyelőnek. Az átadás még ma is tart s befejezetével, az éjjel tér vissza Léva y Budapestre. Kaku jay Károly új állását ma foglalja el s a tanfelügyelőség végleges betöltéséig tegnapról kezdve Szegeden marad. Az új tanfelügyelő családja legközelebb jő át Szegedre.

— Rémhír. Napok óta kering szájról-szájra Szegeden az, a semmiféle pozitív bizonyítékra nem alapított rémhír, mely szerint a feleghyázi vasuti szerencsétlenség áldozata Pourma Henriette, a szegedi színház elsőrendű énekművésznője lett volna. A fiatal művésznő állítólagos tragikus esete, nem csoda, ha az első hírre is mely s folyton növekvő részvétet keltett Szeged intelligens közönségében, melynek az énekművészet ritka tehetségevel megáldott, még alig 17 éves hölgy, már is kedvence volt. Napok óta egymást érik a kérdézködések az ijedt ajkáról, mi igaz, mi nem, a rémes híről? Maga Makó igazgató, ki a lapoknak az áldozatról hozott leírásaiából legelőször is a mindnyájunk «kis Pourma»-jára gondolt, azóta folyton a legnagyobb igazságosságban s bizonytalanságban van a közönséggel együtt az áldozat kilété iránt.

A «Szegedi Híradó», bár a szerencsétlenség megtörténtével egyidejűleg értesült azon hírről is, mely a vasuti baleset áldozatául a fiatal művésznőt állí-

héz haláltusájának. Szánandó látvány volt az, és mondatom, hogy az ezen szerencsétlenségről hirt adott lapok nem tuloztak.

Dél felé Maiput, a Chacabucoig terjedő utakon mintegy középben fekvő állomást értük el, Doloresből 50 km-terny távolságban. Itt reggeliztünk. A helység kellemes képét nyújtotta az új gyarmatoknak, melyek a vasutakat műveletlen tájakon, támadjanak ezek bárhol, mindenütt követik. Maipu habár csak egy-két éves is, szabályos utcákkal bír, ezek egymást mindig derékszögben metszik és közöttük, közvetlen az állomás közelében az elmaradhatlan «plaza» fekszik.

Az utcáknak nagyhangzú neveik vannak. Mint valamennyi majdnem ismeretlen helység, egy Maipu is eredetét kétség-telenül néhány sátor felütésének köszönheti, melyek valamely régi országot, vagy a pampusokon átvezető felhagyott ösvény körüli csoportosulnak. Valószínűleg előbb egy kézműves és utána ács telepedik le és talál munkát. Ilyen tanya azután csakhamar faluvá fejlődik. Ha ez megtörténik, akkor az állam közelpél és a kormány képviselőjéül agrimensort (földmérő) küld ki, ki a helyet földmér és különböző telkekre osztja. Ezek után a helyhatóság és igazságszolgáltatás jelennek meg a bekébirő és rendőrbiztos személyeiben. Ezzel a helység hivatalos jellegét nyert s mint ilyennek, templomra és iskolára van igénye. Tanító és lelkes csakhamar jön, bár még hosszú időn át az iskolák padjai üresek maradnak, a templomnak pedig látogatója nem akad. A kormány egész rendszere a haladásra készet,

totta, — óvakodott mindig e megrondító hír korpotálására vállalkozni mindaddig, míg teljes bizonyossággal ki nem derül az áldozat kiléte. Abból, hogy az a nő fekete ruhát viselt, fehérneműjében H. P. betűk voltak bevarrva, gesztenyeszínűek a hajfűrtjei, — higgadt észzei ki sem következtetheti, annál kevésbé állíthatja, hogy a szerencsétlenül járt nő Pourma Henriette, bár ezek a jelek rávalának. A komoly sajtótól pedig, mely soha sem tarthatja foladatának a szenczáczióvadászást, épp hogy vakmerőség is lenne, a még mindig csak gyanu jellegével bíró hírt koportálni. Most azonban, mikor már a közönség körében a legnagyobb mértékben szétterjedt a félegyházi baleset az említett színésznő nevével egybefuza, — mi is kötelességünknek tartjuk felőle tudatni a következőket, amikből kitűnik, hogy *semmi elfogadható bizonyíték nincs eddig arra nézve, mintha a félegyházi baleset áldozata csakugyan Pourma Henriette lett volna.*

A félegyházi rendőrség, mint lapunk mult szombati száma közölte, július 18-án ennyit sürgönyözött meg a balesetről a szegedi rendőrségnek:

„Ma hajnalban, az itteni vasuti állomáson alul (Szeged felé) egy ismeretlen nő ketté vált hulláját találták meg. A megégszen fiatalnak látszó nőt a vasuti kerekék szakítottak ketté. Zsebében Budapestről Szegedre szóló II. osztályú jegyet találtak. A budapesti éjjeli vonattal Félegyházán szállott le. Kulcsje intelligens nőt árul el. Husz éves lehet, termete kicsiny, hajzata, szemöldöke gesztenyeszínű; ruházata fekete. Ingén és zsebkendőjén H. P. monogramm. Holnap temetik Félegyházán. Hulláját lefényképezték.”

A magyar vidéki rendőrség ismert hatramaradtságának tudható be, hogy ez a fénykép azonnal nem küldetett el Szegedre. S épp e miatt kapott szárnyra, élesztve a

bizonytalanság gyanúsítását, Szegeden az a hír, hogy az áldozat, akinek ismertető jelei mind Pourma Henriette-re illenek, még Pourma Henriette. Mintegy erősíté ezt a hiedelmet azon körülmény, hogy a művésznőnek, várás szerint, csakugyan avval a voltattal kellett volna jönnie.

Tegnapról fogva azonban, mikor az áldozat fényképe megérkezett a szegedi rendőrséghez, mindazok állítása szerint, kik Pourmát ismerték s ezt az arcképet látták *nincs valószínűség abban, hogy a szerencsétlenül járt nő Pourma Henriette lett volna.*

A megjött fénykép ugyanis, bár a hulláról lett fölvéve s a halál nagyon elváltoztatta a vonásokat, a művésznő legközelebbi ismerősei előtt sem mutatott oly hasonlatosságot Pourma Henriette-hez, melyből azt lehetne következtetni, hogy az áldozat a művésznő lenne. Maga Makó igazgató is, aki pedig elég kompetens a jelen esetben a hasonlatosság megítélésére, határozottan állítja, hogy az arckép legkevésbé sem hasonlít Pourma Henriette-hez.

Mi is megnéztük az áldozat fényképét s a legkisebb hasonlatosságot sem találtuk benne a művésznőhöz. Ez az arckép legalább 8—10 évvel idősebb nőé, mint Pourma Henriette, — árca többé s különösen állagészei más metszésű. Főleg azonban szemöldöje bizonyítja, hogy a szerencsétlenül járt nő nem Pourma Henriette volt.

Makó direktor különben, teljes bizonyosságot szerzendő, tegnap délből sürgönyözött is a művésznő édes anyjához Budapestre. Erre a sürgönyre a válasz az lett, hogy Pourma Henriettet nem találják. A sürgöny ugyanis, mint később kitűnt, tévesen lett czimezve. Az igazgató tehát másodszor is sürgönyözött.

Erre a sürgönyre az éjjeli órákban kapta meg Makó a választ, még pedig *magától a holtak híresztelt Pourma Henriettől.*

nevezetesen pedig az itt divatos nehéz spanyol nyergeket. Itt is, mint mindenütt a ruházat vesztit saját szerűségéből, a bőrlőzött és a kényelmes poncho (egy darab szövettel készült köpeny, nyílással a fej számára) tért engedni kénytelenek a gyapot öltözékeknek. Ugy Maipuban, mint Chacabucoban, hova a délután folyamán érkezünk, Martin tábornok győzelmei az utcák nevei által hozzatnak emlékeztetbe.

San Martin és Belgrano, ezek a nevei az argentin nemzethősöknek, a szabadságharcz tábornokainak. Bolívars kortársai voltak, kik ugy mint az északon, a spanyol uralom ellen küzdöttek. Hogy mily nyomorúságos volt a spanyol iga, azt legjobban bizonyítja azon körülmény, hogy a felkelők első soraiban katolikus lelkészek harcoltak, lelkészek egy oly kormány ellen, mely a pápa teljes támogatását élvezte.

Az ország nagyobb városaiban a plázát San Martin vagy Belgrano tábornokok szobra díszíti. E szobrok nagyon is hétköznapiak, marcsona arccsal, háromszögletű kalappal, kézben kivont karddal oly állásban mint egy hadnagy, ki gyülekezésre ad jelt, minden poezist, minden műizest nélkülöznek. De ez szívesen elnéztetik, mert az eszme tisztelgetremélt. Gyalázatos azonban a bevándorolt olaszoktól, hogy ők honfitársaik közül nem Columbusnak vagy Garibaldinak — ki pedig kalandos életének néhány évét szintén a pampasokon töltötte, — hanem Mazzininak a legközségesebb és leggyávább összeesküvőnek emelnek szobrot. Gyávas nemzethős.

(Folytatása következik.)

A szegedi közönség kedvence a vászban kedélyesen emlékszik meg holtá nyilvánításáról s igéri Makónak, hogy jövő hó 1-én Szegeden lesz.

Azt hiszük, a szegedi intelligens közönséget ennel egyhamar aligha örvendeztetnénk meg jobb hírrel.

— **Mendra százados hagyatéka.** A marstéri kaszárnya II.-od emeleti ablakából kiesett Mendra százados hagyatékát tegnap délelőtt árverezték el Molnár Elemér, törvényszéki bíró jelenlétében.

— **Az üdvözlő föliratok.** Mária Valéria királykisasszony násza alkalmából a királyi párhoz s a jegyesekhez küldött szegedi két fölirat díszműveit, tegnap egész serege tekintette meg a kíváncsiaknak a székepület közgyűlési termében, hol azok, mint jelentettük, délutáni 3 óráig voltak közszemlére kitéve. A pompás és izléses díszművek minden nézőnek megnyerték összetatlan tetszését s általános volt a vélemény, hogy Szeged városának finom ízlésre valló albumai a legmagasabb helyen is, kell, hogy kellemes hatást szuljenek. A pazar díszítéssel kiállított két albumot tegnap az esti postával küldötték föl a belügyminiszteriumhoz, melynek utján fognak azok rendeltetési helyükre jutni. Megemlíthetjük, hogy a két díszmű mindössze 300 frtban került, melytől hihetetlenül csekély azon munkáért, mit a két album gyönyörű kiállítása igényelt.

— **A kisdedekek napja.** A maga egyszerűségében is megható kis ünnep esett meg tegnap a rókusai óvodában. Az apróságok ugyanis tegnap délelőtt számoltak be nyilvánosan is a mamáknak, egy év alatt mit tanultak játszva? Tarka kis csoportba vették egybe az óvoda udvarán a kisdedekek s komolyra vált arccsal, égre emelt szemekkel gagyogtak el megható kis inaiakt. Majd egyszerre mosolyra vált a nagy komolyság az apróságok arcán: kezdődtek a társas-játékok, a »szembekötögsdi«, kívül bárány, belül farkas», s egész sora a gyermek-játékoknak. Fönt, a munka-teremben aztán belefogtak a vizsga másik részébe s ügyes feleleteket adtak a beszéd- és értelemgyakorlatokból. Az eredmény fölött majd hogy nem tapsolt a közönség, a vizsga-biztos pedig a legnagyobb megelégedését fejezte ki. A vizsgát sok szülő hallgatta végig; jelen voltak: Lácayné, Borboláné, Székelyné, Ördöghné, Lévy Béliné, Szűcsné, Grófné, Héhné, Kókainé stb., a jótékony növegytel részéről pedig Pálmay Jánosné, mint kiküldött.

— **Az Alföld büne.** A délvidek bünkrónikáját vasárnap éjjel ujra egy véres esemény tette sötétebbé. Csiklovabánjáról sürgönyzik, hogy ott a község II.-od biróját Nika Györgyét vasárnap, az éjjeli órákban ismeretlen tettesek meggyilkolták. Bár a csendőrség azonnal talpra állott s hozzá fogott a bűnösök nyomozásához — eddig a legcsekélyebb nyomára sem akadtak a tetteseknek. Mivel az áldozat lakásáról mit sem vittek el, valószínűnek tartják, hogy a gyilkosság régi boszu műve. A nyomozás a legerélyesebben folyik.

— **Az árvaházak.** A »Gedő«-ban, mint jeleztük, mult vasárnap táncvigalmat rendeztek a felsővárosi polgárleányok. A mulatság, amellet, hogy jól sikerült, a jótékony célra, az árvaház javára is csinos kis összeget jövedelmezett, amit tegnap számolt le Gedő Márka 47 frt 51 krban az árvák részére. Ehhez az összeghez fe-

sz iskolásgyermekek és a templomlátogatók lánya csak mellette. — A ifjú helyeg ezen kifejeletlen állapotában egy idegetél és vagy visszamerül a semmiségre, egy pedig nagyon gyorsan helyi központá válik. Mindez az öt környező földek minőségétől függ. Maipu e tekintetben nagyon kedvezően fekszik, nagy jövőt jósol neki. Jelenleg azonban még csak kelet és tartózkodási helynek sem mondható. A törvény általily gyarmatosítás tekintben kikötött feltételek voltaképpen abban állnak, hogy az egyes telkek bekerítendők, azokban ház emelendő és minden házból az utcázára szolgáló járda fektetendő, mindez pedig az engedélyezés napjától szimított egy év alatt. Csak kevés gyarmatosnak áll tehetségében e szabályzathoz képest mindjárt házat építeni. De segitenek magukon. Épületet emelnek, mely alakjára és nagyságára inkább kutyaháira, mint házra utal. A falak vályogból vannak. Ezen semmitmondó fehérre mázolt viskók nagyon nyomorúságosak.

Az itt leírt módon néz ki Maipunak gondosan, többnyire szentek után elevenezett vagy fél tucat utcája. Természetesen van néhány úgynevezett ház is építve a plázán, korecsma, valamint a nélkülözhetetlen almace (bolt) vagyis étel és ital raktár, továbbá tienda szintén bolt, hol a környéken levő pásztorok, ezek a magyar alföld csikósaival vetekedő merész lovasok, a ganchok egyszerű szükségleteiket vásárolják, u. m. közönséges házieszközöket, tökéletlen szerszámokat és gazdasági eszközöket, valamint egyszerű ruházatot és lószerszámot,

hűfizetéseikkel hozzájárultak: Tóth Pál 2. írfi, Tóth Ferencné 1, Kopasz Baba Gyula 1, Zsótér Dezső 1, Lippai István 1, Deák Teréz 2 írtal; Privinszki János 50, Tákács hadnagy 40, Valter N. 40 krral.

— **A Kőlcsey-szobor.** Egy idő óta folyton erősödik a művelt magyar társadalomban az a dicsérendő mozgalom, melynek célja mihamarább leróni a kegyelet adóját a magyar nyelv és irodalom fíradhatlan apostola, Kőlcsey Ferenc emlékére; orvondve látjuk, hogy a Nagy-Károlyban emelendő Kőlcsey-szobor eszméje mindjobban halad a megtestesítés felé. Még csak imént történt, hogy a fővárosban egy nagyszerű lakomán pár perc alatt 9000 forintot adtak össze a jelen voltak a Kőlcsey-szoborra. Azóta azonban kezdett lankadni a lelkesedés, a szoborra gyéren gyűlt a költség. Ujra felkeltése végett a szoborbizottság most elhatározta, hogy rendszeres országos színezetet ad a gyűjtésnek. Ezen célból a bizottság elnöke, gróf Károlyi István körlevelet írt valamennyi törvényhatósághoz, melyben felhívja a municipalitykat, hogy a hazafias gyűjtést minél szélesebb körben terjesszék a lakosság közt. Szegedre is jött egy felhívás a ország legnagyobb magyar városa bizonyára sietni fog leróni a kegyelet adóját a nagy magyar író emlékének.

— **Uj hetivasar-tér** A száj- és körmófajás terjedése szükségessé tett némely erősebb intézkedést Szeged belterületén is. Leginkább érdekes ezek közül az, hogy a szombati hetivásárra már csak szekerdekben szabad szállítani a levágásra szánt marhákat, borjakat és disznókat. Az állatokat ért eme nagy megtiszteltetés nem annyira a bérkocsi-ipar föllendítése érdekében történik, mint inkább azért, mert tényleg a lábnymokról is elragad a járványos nyavalya. A hetivasar szombatán a Kálvária-kapun kívül fekvő új vásártérre fog megtartani.

— **Terjedő állatbetegség.** Vadász, tanyai kapitánytól tegnap az a jelentés érkezett a központi rendőrkapitánysághoz, hogy a felsőtanyai csordajárásban és több szatymazi tanyán is kiütött a csülkös állatok között a száj- és körmófajás. A szükséges óvintézkedéseket rögtön foganatosították.

— **Exhumálás.** Konradsheim Oszkár báró, törvényszéki bíró folyamodást nyújtott be a polgármesterhez, melyben arra kéri a hatóságot, engedné meg, hogy elhalt szülei temetési kiasása sirjaikból és az újonnan épített családi sírboltba helyezhesse át. E folyamodványt a rendőrkapitányhoz került, ahol a kérelemnek helyt adtak, miután az a két év, mely idő alatt sírokat megbolygatni tiltva van, eltelt.

— **A szezon előtt.** Makó direktor már most mindent elkövet, hogy az őszi szini szezon minél élvezetesebbé tegye a szegedi közönségnek. A minap már megkezdett beszerezni a legújabb s legjobb szindarabokat, most pedig, ha nem is a legújabb, de lehetőleg a legjobb színész-erők szerződöttesén fáradozik. Tegnap már szerződött a budai arena kiváló komikáját Zombory Ilonát, akit tudvaleg, nagyon bajos még fényes «gázsí»-ra is megkapni, mert jobb hangja lévén, mint minden más vidéki primadonnának, kettős beccsel bír: jeles komika és kitűnő énekesnő. Ez utóbbi tulajdonsága miatt gyakran megcsik vele, hogy komikának szerződötték s

primadonnának alkalmazzák. Ugyancsak a budai arenából szerződött a szegedi színházhoz Makó a Gireth-párt is, a jeles tenor-buffot gyönyörű nevével. Legközelebb teljesen megállapítja már Makó az egész őszi társulat névsorát s közé teszi a közönség előleges tájékoztatása végett.

— **Jogeset egy napernyővel.** Egy szegedi fiskálisnak a telekkönyvi irattárban akadt dolga. Mire munkáját végezte, vadonat új seymen paraszolja helyett egy szintén új és szintén szürke seymen napernyőre aladt a szűgletlen, de az legkevésbé sem volt az övé. Hanem a cserébe azért mégis be kellett nyugodnia. Mint jogász azonban köteles tudni, hogy idegen tulajdont képező ingó dolognak, a kellő jogi formalitások nélkül való elcsúszása, legalább is szerzőkörü felelősséggel jár, mert megtörténhetik, hogy a paraszolt elveszté és kérés esetén alig kétséges, hogy a sikkasztás analogiájával nem hozható-e rá a büntető kódex egy-ekét kellemetlen paragrafusa. Ez a kérdés állott tehát előtte: Köteles-e a «talált tárgyat» a rendőrségnek átadni és így az elvesztés és követelményei eshetőségétől mentek? Vagy pedig mint «hona fide» történt s nem öhajított egyoldalú «permutatio» eredményt, amolyan «res derelicta» természetű dologként bátran használandó s bátran elveszté? Erre a kettős kérdésre a confusus fiskális alkéni felelt meg magának, hogy mind a két egymással ellentéző kérdésre «igen»-nel válaszolt. Vagyis a «talált tárgyat» elvitte a rendőrséghez, megmutatta s aztán mint res derelictát újra magához vette. Egyebéket kéri a cserélt urat, hogy miután a jogi kérdés eldöntése meg most sem nyugtatta meg lelkiismeretét: az egyoldalú cserét tegye jóvá. Anyai azonban bizonyos, hogy ha a kérdéses szegedi fiskális úgy tett volna napernyőjével, amint Kohn Mór tett a magáéval: a kényes jogi kérdés nem okozott volna neki fejférést, Kohn Mór pedig úgy tett, hogy esernyője nyelére bevesszte ezt a három szavát: lopottat Kohn Mórtól. Jelen esetben a három szó így lenne variálható: Cserélődött X. fiskálissal.

— **Anna-nap.** A szegedi «Önálló ipar-tetület» tudatja, hogy «Az önálló magyar szabó tetület» a szokásos Szt. Anna aszszonyi naptár július 25-én fogja megtartani az alsóvárosi templomban.

— **Duhajkodó matrózok.** A Hid-utczában július 15-én négy matróz, névszerint: Bozoki György, Bozoki Mihály, Király Imre és Zsócher József virágos nagy kedvükben akkora lármát csaptak, amelyet a rendőrség ezzel a kifejezéssel jellemző hivatalsan: «botrányos». De ez a láрма a botrányosnál is több volt, mert még a mellék-utczában is fölebredtek a csöndes alvók. Nagy lármájú matrózok a tegnap tartott rendőrségi tárgyaláson annyira hallgatagul viselkedtek magukat, hogy szavukat is alig lehetett venni. Egyikről kis híja az nem sült ki, hogy néma. Tanukra hivatkoztak s emiatt új tárgyalást kellett kitűzni.

— **Vigez.** Egy «borban utazó» erővel a nyakába akasztva szarrai Kohn unak a fehér borát. Kohn urból kitor a turelmellenség:

— Mit akar már megint, hisz' csak az íment dobtam ki?

— Hja, kérem, az a vörös borért volt, most «fehéren utazom».

— **A vas ember.** Korántsem Bismarck herczegről van szó. Akiről most írunk, még nem vesztette el Vilmos császár kegyét s valószínű, hogy el sem is fogja veszíteni, miután közte és Vilmos császár között nézet eltérésekből keletkező személyi differenciák nem merülhetnek föl. Ez az összetűzés hősünk, a vasember és a szocialista császár között azért nem jöhet elő, mert hősünk, a vas ember senki más, mint Szalma Mihály. Es ki legyen tulajdonkép Szalma Mihály? Tulajdonkép fuváros, de a Meszes István korcsmájában nagy hangon állít magáról, hogy ő senki más, mint a «vas ember» olyan erős, mint egy vastengely és ha nem adnak neki hiteltel bört, hát meggrázza a bormérőt, oszt menten halomba dől az egész ház. Neki is kapaszkodott Szalma Mihály a kárméntőnek, de Meszes István, aki idáig még csak literes üvegeket és hordókat emelt, öle kapá hősünket és a nyitott ablakon kirepíté a szabad természetbe. A vas embernek betört az orra, de mert e műveletlen

korcsmárosi művelethez szitkokkal hirta tanuul az egék lakóit, András bácsiék fiún csipkék ő kelmet, aki aztán tegnap Koczor alkaptány előtt megesküdött, hogy jövőre mindégt csak Szalma maradt s nem fog áhitozni a «vas ember» titulusra.

— **Az excommuniált disznók.** E czimhez még hozzá lehetett volna toldani ezt is: és az excommuniált szarvas-jóságok, vagyis a lovak kizárólagos uralma. Arról van ugyanis szó, hogy az e hó 25-én kezdődő szegedi országos vásárra csupán lovakat szabad fölhaltani, egyéb négy lábú házi állat, a száj- és körmófajásra való tekintettel, kitiltatott a vásárról. Leginkább érinti ez az excommunicatio a sertéseket, mert ez a vásár épp a disznókra nézve szokott a legfogalmasabb lenni.

— **Ragály-fészek.** Sok helyre ráillik ez a név még mindig Szegeden; de egyike sem annyira, mint a Bárka-utczára. Ez az utca csakugyan bárkaja a mindentelé gaznak és szennynek. Arkában méternyre áll évről-évre a felgyűlt víz, melynek útján mind magasabb rétegekben gyűlik össze a belehult utca-szeméttől a búzós, mérges szagot árasztó sötét piszok. Bár megmérteljezi ez a sártérsek az egész környéket, eddig eszébe sem jutott a köztisztaságra felgyűlt hatóság, hogy csak egyszer is kihordatta volna abból a szennyet. A környékbeli lakosság «megintertewiolta» e miatt a vállalkozót, de azt az egyszerű választ kapta, hogy a Bárka-utca búzós árkaát egyáltalán nem szokták tisztítani. Nem ismerjük ugyan, mifele szokások szerint intézik Szegeden a köztisztaság dolgát, de annyit tudunk, hogy a Bárka-utczából is Szegedre fizetik az adót. Elvárjuk tehát, hogy az az árok mielőbb tiszta legyen. (Beküldetett.)

— **Fillokszera a Bácskában.** A földművelési miniszter legutóbb Zsabllya és Gyurgyevó községek határait zár alá helyezte és a pancsovai zárlati csoportba csatolta azon okból, mert a községek szőlőleiben a fillokszera jelenlétét megállapították. Egyidejűleg lett fillokszera-zár alá helyezve s a hódási zárlati csoporthoz csatolva Rác-z-Militics bácsmegevei község határa is.

— **Előlegezett ítélet.** Völég ény: Kegyed sirt, mikor kezét megkértem...

Menyasszony: Bistiosim, az öröm, könyvet voltak. Mert fassa, reggel azt mondta a mama: «Olyan ostoba vagy, hogy együgyű az a férfi, aki megkéri kezét!» — S pár percze rá ön megkérte kezem.

— **Tolvaj suhanczok.** Négy suhancz, körülbelül 13—15 évesek, Haska Ferencz halásznak a Tisza partjára kikötött bárkáját feltörték s abból több kosár halat kieszáltak. A tegnap tartott rendőrségi vizsgálaton beismerő vallomást tettek. Egy kis dohánnyra volt szükségük s paprikás halra vágytak. Miután pedig már két hete eredménytelenül picéztek, nem kinálkoztott vágyaik kielégítésére más mód a betöréses lopásnál. A rendőrség nem tartotta elfogadhatónak ezt a magyarázatot és a tilos kívánságu suhanczok ügyét áttette a törvényszékhez.

— **Elveszett.** A Tisza-szálló kávéházából tegnap délután 2 és 4 óra között valaki egy idegen fekete selyemernyőt elvitt. Ezután is kéri az ernyő tulajdonosa, hogy azt ugyanott a fizető pinczérnek sziveskedjék átadni.

Táviratok.

A királykisasszony esküvője.

Budapest, július 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Mária Valéria főherczegnő esküvője napján, július 31-én, lobogódiszt ölt az egész főváros. Valamennyi középületre és valószínűleg számos magánháza kitűzik a nemzeti színeket: jelül az uralkodó

ház családi ünnepének. Az esküvő órájában, délelőtt 10 órakor megkondulnak a főváros összes kegyuri templomaiban a harangok. A belvárosi plébánia templomban tartják meg az ünnepi főistentiszteletet. A templom elő részét, hajóját s magát a sanctuariumot virággal földfeszítik. Az egyházi szertartás végzésére a kath. klerus valamelyik püspökét kéri föl a belvárosi plébánia-hivatal. A szertartás alatt a budai dalárda előadja Volkman B-dur műsijét. A főváros nyilvános terein délután néhány katona-zenekar foglatszik. Az esküvő napján veszi kezdetét az az ünnep is, melyet a budapesti polgári lövész-egyesület rendez. Ez ünnep, melyhez a főváros is hozzájárult jelentékeny áldozattal, három napig tart el s hivatalosak reá az ország összes lövész-egyesületei. A főváros gondoskodott arról is, hogy örömet szerezzen e napon a fővárosban állomásozó közös hadseregbeli és honvéd helyőrségnek. Minden egyes katona a fővárostól 15 krajczár napi pótlékot kap. Ami 1500 frtot tesz ki. De nem feledkezett meg a főváros árváiról sem. A főváros árva- és szeretetházainak lakói gazdag lakomához ülhetnek e napon a hatóság áldozatkész-ségéből. Este a népszínházban díszelőadás lesz, melyen előadják Bertha Sándor «Ünnepi csárdás», cz. zeneművét is, melyet ez ünnepélyre írt. Mindezt ma állapította meg az ünnep rendezésére kiküldött bizottság, melyen Ráth Károly főpolgármester elnökölt. A végrehajtott bizottság elnöke, Gerlóczy Károly alpolgármester jelentette be az ünnepek részletes programját. Bemutatták egyuttal a főváros üdvözlő feliratait is, melyeket a főváros a felső-egyes szülőkhez és a mátkapárhoz intéz.

Utazó főherczegek.

Budapest, július 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Kopenhágából sürgőnyzik: Károly Lajos és Ferencz Ferdinánd főherczegek Stockholmból ideérkeztek és meglátogatták Amálienburgban a királyt, aki a látogatást viszonzta. A főherczegek ezután az uralkodónál voltak ebéden. — A «Nationel Tidende» szerint az osztrák-magyar követ közölte a dán kormánynyal, hogy az osztrák-magyar hajóraj augusztus 17-én Kopenhágába érkezik és ott fogja megünnepelni Ferencz József ő Felsége születésnapját.

Bethlen miniszter nyaralása.

Budapest, július 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Gróf Bethlen András földmiv. miniszter nyégheti üdülésre Bethlenbe utazott, hol most családja körében időzik.

József főherczeg fainak vizsgálja

Budapest, július 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Pannonhalmáról jelentik: József Ágost főherczeg tegnap a nyolczadik, László főherczeg pedig az ötödik gymnáziumi osztályból tettek vizsgát. Jelen voltak: József főherczeg, Klotild főherczegnő, Mária Dorottya főherczegnő, Sztáray grófné, Vaszary főpap, Német főigazgató,

Franciscs igazgató s a győri főgymnázium ötödik és nyolczadik osztályának összes tanárai. József Ágost főherczeg immár megkezdte az írásbeli érettségi vizsgát.

A magyar fegyvergyár.

Budapest, július 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A mai esti lapok a következő felhivatalos közlést hozzák a magyar fegyvergyárra vonatkozólag, melynek sorsa ezzel végleg megpecsételnek látszik:

«A napi sajtó, amiut érthető, nem szűnik meg foglalkozni a magyar fegyvergyár ügyével, s csak az a sajnálatos, hogy minduntalan oly hírek látnak a lapokban napvilágot, amelyek vagy teljesen valótlanok, vagy igen távol állanak az igazságtól s így a hiszékeny közönség mindkét esetben megtévesztetik. Alig érdemes ugyan vele foglalkozni, de mégis fölmintjük, hogy egy napilag azt írta közelebb: A minisztertanácsban, melynek egyedüli tárgya a magyar fegyvergyár ügye lett volna, nézeteltérések merültek föl az egyes miniszterek között, nevezetesen Baross Gábor erősen elítélte volna báró Fejérváry Géza eljárását, melylyel elég indokolatlanul akkor sújtotta a magyar ipar hírnevét, mikor egy angol gyár hibája folytán látszólagos kudarcot vallott. Ez az egész előadás elejétől végig légből kapott. A közelebbi minisztertanácsban több egy tárgyalott, a magyar fegyvergyár ügye azonban szóba se került s nincs semmiki indok, hogy legközelebb a minisztertanácsot ezzel ismét foglalkoztatni kellene. — A fönnbbi köhölt közleményben azonban egy kifejezés foglaltatik, melynek kapcsán egy kissé bővebben kell szólnunk a magyar fegyvergyár eddigi gyártmányairól. A fönnbbi közlemény ugyanis látszólagos kudarcot emlit. Ez a megjegyzés összefüggésben van a budapesti és bécsi lapokban a múlt het elején a gyár által benutartott 20 mintafegyvernek a bécsi arzenálban a gyár muszáki közegeinek jelenlétében eszközölt megvizsgálásáról, hihetőség a gyártársulat sugalmazásából közöltetett közleményekkel, amelyek a dolgozók állását szépitgetik. — Ezekben a közleményekben ugyanis az foglaltatik, hogy a husz fegyver vizsgálatánál csupán az állapított volt, miszerint nem maga a gyártmányesik kifogása, hanem csak az, hogy az adott utasításokkal és idomszerekkel szemben eltérések mutatkoznak, vagyis a hiányok főképp abban állnak, hogy az egyes fegyver alkatrészek amaz idomszerekkel, amelyek nyomán a fegyverek a steiri gyárban gyártatnak s a magyar fegyvergyárra nézve is mérvadók, teljesen meg nem egyeznek. Sajnos, a hiányok nemcsak ennyiből állanak. Az idomszerektől való eltéréseken kívül a 20 fegyver egyéb lényeges okoknál fogva a bizottság által egyhangulag át nem vehetőnek találtatott. Nevezetesen az egyes és azok között igen lényeges alkatrészekben föltűnően sok törés észleltetett, úgy, hogy a lökésirleteket életbiztonsági szempontból be kellett szüntetni. Ez a valóság s azt szépitgetni csak azoknak állhat érdekében, kik ezután közelebből nem emlitett eszközöktől sem riadnak vissza, csak hogy: kitűzött célt elérhessek.»

Leégett sörfőző.

Budapest, július 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Mint Gráczból sürgőnyzik, tegnap este tűz ütött ki a Reininghaus-féle sörfőződében. Egy malátaraktár 60 vagon malátával elégett. A kár 100 ezer forint.

Milan király mosakodik.

Budapest, július 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Milan király

a «Köln. Ztg.» levelezője előtt határozottan tiltakozott az ellen, hogy neki szándékában volna a politikai események folyásába való közvetlen beavatkozás által a kormányrendszer megváltoztatását előidézni, vagy a radikális kormányt megbuktatni. Ez utóbbit még akkor sem kívánna megkísérteni, ha újra cselekvőleg lépne föl. Neki nincs az ellen kifogása, ha a radikális párt a kormánynon marad és bizalommal viselkedik a regensséggel iránt, melynek magatartása minden tekintetben korrekt.

Szerbia panaszkodik a portán.

Budapest, július 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A szerb külügyminiszter megbízta Novákovics konstantinápolyi sora követet, hogy a bolgár püspöknek Macedóniába történt kinevezetése ügyében oly értelmű nyilatkozatot tegyen a portán, hogy a szerb kormány a porta ez intézkedésében a macedóniai szerb elem ellen irányuló rendszabályt lát.

Milan és Sándor királyok holnap reggel Nisbe utaznak.

Bulgáriában minden csendes.

Budapest, július 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A Newyork Herald párisi kiadása szerint Stambulbol bolgár kormányelnök egy lapudósítónak ezeket mondta: 1. Ferdinand fejedelem nem fog lemondani. 2. A Bulgária függetlenné nyilvánításáról szóló hír kóhalmány. 3. Az évi hübéradót Bulgária addig nem fizeti meg, míg a porta nem felel a jegyzekre, melyben Bulgária elismertetést kérték. 4. Panica kivégzetése szükséges és üdvös volt. — Más oldalról pedig jelentik, hogy a nyugalom Bulgáriában zavartalan s állítólagos fölkelésről vagy csak fölkelési kísérletről szóló hírek merő kóhalmányok.

Az orosz hadgyakorlatok.

Budapest, július 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Mint lengyel lapoknak Varsóból jelentik, az orosz hadgyakorlatok, melyekről Vilmos császár jelen lesz, Gacsina és Navra közt mennek végbe, augusztus 7-én kezdődnek és augusztus 13-ig tartanak. A 83-ik gyalogezred, melynek tulajdonosa Vilmos császár, csak az utolsó hadgyakorlati napon lesz akcióban. A nyugati hadtest parancsnoka Manzey főhadsegred, a keleti hadtestét Danilov tábornok lesz. A két hadtest vezérkari főnökei gyanánt Skuharevsky és Tilló főgnak működni.

Leégett város.

Budapest, július 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Christiánból (Norvégia fővárosa) távirják mai kelettel: Vasárnap éjjel Hammerfest városának nagy része leégett s egy időre a táviróösszeköttetés is megszakadt. Tegnap délután Tromsöböl élelmi szereket küldtek oda.

A kolera.

Budapest, július 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Valenciából sürgőnyzik mai kelettel: A vidéken tegnap 25, magában a városban 2 koleraeset fordult elő.

Törvénykezés.

I. Fázó juhászbotjár.

Bezdán Miska egy szelidképu, 18 éves fiú, aki telen-nyáron a birkák között huzgálja maga után kampós botját. Nézi a csillogó eget, ha éjszaka van és nincs beborulva, és nézi a futó felhők pirosas rongyszegélyeit, ha a pusztai szel folkerekedik.

Szél és eső ellen úgy ahogy megvédi a szüre; a hidegtől se nagyon irtózik. Hanem a múlt év február 21-én olyan tarkasordító idő volt, hogy szinte bombolt bele. Nincs az a juhászbotjár, aki az ilyen időt szó nélkül kiállja.

Bezdán Miska tehát előkötörözött szüre újjából aczelt, kovát, taplót; összemarkolászott valamennyi gíz-gáz s a világ-megvetés vagy irigység legkisebb czere nélkül kuporodott le a földapokodó lánghoz.

Hajh! de nem állhatatos a világi boldogság soha. Légyen az ember bár oly csekély kívánsága is, mint Bezdán Miska, a kegyetlen sors még a csekély örömeket is megkeseríti.

Bezdán Miska is, ahogy föltekintett turi süvege alól, azt vette észre, hogy a birkák bizony bekaptak a Naschitz Lipót vetésébe. Futott őket visszatérni.

De egyszer csak piros lett a fehér hó és a birkák fehér gyapja.

Bezdán Miska még soha nem látott északi fényt, tehát mindjárt gondolta, hogy baj van. Mire visszatért, hát bizony a Naschitz Lipót drága szénakazla már öltögette rája a lángnyelveket.

Denique a széna leégett, a juhok szétjutottak, a fázós botjár a számadó juhász alaposan ellazsolkolta s végre tegnap délután a szegedi fenítő törvényszék gondatlanságából eredő gyújtogatás vetésében bünségek mondtotta ki s három hav fogházon kívül 558 frt kár s egy jó csomó perkolt-ség megfizetésére ítélte.

Bezdán Miska bizony míg a világ-világ áll, akár mindjét negyeds botjár maradjon, hogy a Naschitz unak összekeresesse a kárát; «mér mer kérom assan, mán meg a birká se szaporit, amota annyira megfáztam.»

Különb «ha fő nem akasztik az embört, hát tettejből.» Ez a «tettejből» annyit tesz nála, hogy a pellál.

II. Tüzelj Bittó!

A tegnapi második végtérnyalason ki-sült, hogy van itt Szögédbe egy olyan «szójárás», amelyről csak a felsővároson tudnak, de már vér is folyt érte.

Ez a közmondás pedig így hangzik: «Tüzelj Bittó!» Jelent pedig ennyit: «Ne hagyj magad Schlesinger!» Es származik onnan, hogy él a felsővároson egy elmeháborodott ember. Neve Bittó s annyira beleléte magát a 48-as idők lelkes harczias korába, hogy még mindig azt hiszi, Damjanich vezeti a ráczokra s vezényli: «Tüzelj Bittó!»

A szegény Bittó most, bárholnan kerülközik keze ügyébe egy-egy kapanyél: azval hamarosan parci állásba helyezked-vén, lövöldözést parcozál.

Természetes aztán, hogy szegény öreg Bittó nevéstg tárgya az utca gyerekne-pének és természetes aztán az is, hogy a felsővárosi Bittók dühös haragra gerjednek, valahányszor akármely a szemük közé csapja ezt a két szót: Tüzelj Bittó!

Igy történt ez a múlt év december havának 19-én is, az «Eleven holt-hoz címzett korcsmbán, ahol Bittó József ricsajszott Hegedus Ferencz cimborájával, amikor egyszer csak lát egy tánczó ember-t, aki ugyancsak megfogarta a csapla-rósnét, cipője talpát is megpaskolja széles jó kedvében, a fejét is megrázza, csakhogy ebben a nagy kedvében harsányan kiabálja nemcsak azt, hogy: heje, huj, haj, hupp! hanem ezt is: «Tüzelj Bittó!»

Bittó József aztan valójában tüzelt.

Folkapott egy székét s abban a pillanatban Sándor Ferencznek torkán maradt a vi-gasságos «tüzelj!»

Sándor Ferencz föltámolygott s neki ment Bittónak. Kissé dulakodtak s végül mind a ketten ráestek a pleh kályhára. Ez összedőlt s kis hujja, hogy Sándor Ferencz meg Bittó József tűzbe nem égtek.

A tárgyalást, ott tanu jelentetvén be, felfüggesztették.

Közzgazdaság.

Budapest, július 22. (A «Szegedi Hira-dó» eredeti távira.)

Kész buza új 5 krral olcsóbb, régi 5 krral drágább Hataridő üzlet.

Déli tőzsden:

Buza őszre:	6.93
• tavaszra:	7.33
Zab őszre:	6.15
• tavaszra:	6.50
Tengeri juli-aug.	5.37
• máj.-jun.ra.: 1891.	5.20
Répcze:	10.80

Esti tőzsden:

Buza őszre:	6.95-6.97
• 1891. tavaszra:	7.37-7.39
Tengeri aug.-szept.-re:	5.36-5.38
• 1891. máj.-jun.-ra:	5.22-5.24
Zab őszre:	6.15-6.17
• tavaszra:	6.50-6.52
Káposzta-répcze aug.-szept.:	10.75-10.80

A budapesti terménytőzsdéről.

Terményekben ma jelentékeny volt a forgalom. Szilva szilárd áron kelt. Szilvaiz hasonlag. Szerb szokványzilva 10.75 fttal zárult. Szerb szilvaiz pedig 24.50-25 fttal. Zsirárú lanya. Városi disznózsir hordóstul 51.4 dbos szalonna 45 fttal kelt azonnali szállásra. Heremagvák közül magyar luczerna zárlata: 46.— pénz, 50.— áru; vörös luczerné: 28.— pénz, 30.— áru.

A budapesti értéktőzsdéről.

A magas külföldi jegyzések következtében a tőzsde szilárd irányzattal nyílt meg. Különbösen a két hitelrészvény emelkedett. A járadékforgalom korlátozott maradt. A helyi papírok szintén. A malomrészvények részint emelkedtek, részint csökkentek. A fegyvergyáriak kissé javultak. A valuták és külföldi váltók csökkentek.

Esti zárlat:

Oszt. hitelrészvény:	304.90-304.50
5% papíráradék:	100.17 ¹ / ₂
Magy. fegyvergyáriak:	75.70

Budapest-kőbányai sertes-kereskedelmi csar-nok jelentése.

1890. július 22.

Nagy felhajtás és nagyobb kínálat miatt az üzlet lanya.

Magyar, urasági, öreg, nehéz.	—	frtól	—	frtig.
» » fiatal.	45.	»	45 ¹ / ₂	»
» » közép.	45.	»	46.	»
» » könnyű.	47.	»	48.	»
» közonséges (szedett) nehéz.	—	»	—	»
» » közép.	45.	»	46.	»
» » könnyű.	47.	»	48.	»

Serteslétszám: 20-ban volt készlet 183,781 drb. 21-én felhajtott 1483 drb. 21-én állásllátott 2013 drb. Jul. 21-én maradt készletben 165,251 drb. sertes.

REGÉNYEK.

JESS.

— Angol regény. —

Írta: H. Rider Haggard. Fordította: dr. B. L.

(Folytatás.)

— Béke vagy háború! felel az öreg elutasítólag. Hisz ezt mondják már évek óta. Három nagy gyűlést tartottak már, mióta Shepstone elfoglalta az országot. Hallotta, azt hiszem. S mi lett az eredmény? Sok hűhó, semmi egyéb. Föltéve, ha a boerok föl is lázadnának, mi lenne az

eredmény? Megveretnének és sokan veszí-tenék életüket, ez volna a vers vége. Csak nem gondolja ön, hogy Anglia még fog hajolni egy maroknyi boer előtt? Mit mon-dott Wolseley tábornok a potchefstroomi bankett alkalmával. Art, hogy ezen orszá-got soha sem fogják földadni, mert egy kor-mány sem merne azt megtenni, legyen bár conservatív, liberális vagy radikális. S most az új Gladstone miniszterium is ezt sür-gönyözte — mit használná tehát a sok csaco-gás és gyerekeskedés? mondja meg ön Müller Frank?

— Müller nevetve felel: Ti mind-nyájan borzasztóan egyszerűek vagytok, ti angolok. Hát nem tudja ön, hogy a kor-mány hasonlít a nőhöz, ki mindig «nem»-et kiabál, s mégis meghagyja magát csokolni. Ha elég láрма lesz, akkor az önök kor-mánya vissza fogja szívní a szavát s meg fogja hazudolni Wolseleyt, Shepstone-t, Freret és Lanyont. A dolog fontosabb, mint ön gondolja. Természetes, hogy minden gyűlések és beszédek csak a nép számára valók, de alapjához véve az em-berek elégedetlenség azon mód fölött, amellyel az angolok a bennszülöttekkel eljárnak s az adók fölött, melyeket fizetniük kell, s most már miután az angolok a sikuku-nikat és Ketsvájót leverték, s adósságaikat kiíztették, szívesen visszavennék az orszá-got. Először örültek, hogy az angolok elfoglalták az országot, de most másképp áll a dolog. De ez még nem sokat tenne; ha a népet szabadjára hagynák, természetes, hogy nem jönné más ki belőle, mint üres szöbész, mert sokan örülnek, hogy az ország most Angliáé.

De azon férfiak, kik a féket kezük-ben tartják, a Fokföldön vannak; ezek minden angolt ki akarnak «kergetni» Délafriká-ból. Midőn Shepstone az országot birtokba vette lekiúzdotta a holland elemet s szét-robbantotta a tervet, melyen évek hosszú során át dolgoztak, hogy az egész orszá-gból egy nagy angol ellenes köztársaságot alkossanak. Ha Transvaal angol marad, akkor egész reményük füstbe ment, mert csak a köröskörül bekerített Oranje ma-rad számukra. Azért oly elégtlenek s esz-közök által a népet fölbujtják és annyira akarják vinni, hogy a nép fegyvert ragad-jon s azt hiszem él is fogják azt érni. Ha a boerok lesznek győztesek, akkor ezen urak ki fogják kiáltani a függetlenséget, ha nem, akkor meg se mukkannak s a boerok fogják a gonosz esélyeket turni. Hamis em-berek azok a fokföldi «haza barátjai» s jól gondoskodnak magukról.

Croft Silas komoran nézett maga elé s nem válszolt; Müller Frank fölket s ki-nézett az ablakon.

(Folytatás következik.)

VANDA.

REGÉNY.

101

Írta: Ouida. — Fordította: Körös Mihály.

(Folytatás a «Szegedi»-ből.)

Ezenkívül pedig unatkozottát az az örökös boldogság, mely Hohenszalason uralkodott és habár talán nem is irigyke-dett arra a polgári boldogságra, ő, ki csu-pán az izgalmakért és szórakozásért rajon-gott, azonban még sem látta azt szívesen sógoránál, kinek nem tudta azt megho-csátani, hogy kezében a Szalraszok összes vagyonai összpontosult.

Oh, ha Gela életben maradt volna, — gondolta folytonosan. — Vagy ha csak egy fiam lett volna tőle, úgy most ez a búske asszony nékem volna alárendelve.

Mindenesetre Branka István is eléggé vagyonos volt, de éppen oly könnyelműen játszott, mint amilyen pazarló volt Olga életszokásaiban és szeszélyeiben, úgy, hogy gyakran a legkínosabb helyzetbe jutottak, melyekben mindenkor Branca István idő-sebb fivérének, Vásárhely Egonnak nagy-lekűségéhez folyamodtak. Ilyen esetek al-kalmával Olga, Szalrasz Vándát nagy bir-

tokai miatt, melyek szerinte eléggé rossz kezekben voltak, szinte gyűlölte. Egyébiránt egyedüli kívánsága az volt, hogy Egon halna meg gyermektelenül és ebből a szempontból annak idején Vanda házassági híret, kit Vásárhely is rajongva imádott, örömmel fogadta, mivel hát ezáltal megmaradt az a reménye, hogy a herceg birtokai egykoron öccsére, az ő férjére fognak szállani. Ezt a számítást Vanda Olgában soha sem gyanította, ő Olgát egyszerűen frivol, azonban ártalmatlan asszonynak gondolta, ki az élet külsőségei iránt bír csupán érdeklődéssel.

— Ebben csatlakozol, — szolt hozzá Sabran egy napon, mikor véletlenül erre a tárgyra kerültek. — Ő nem pillangó. Ahhoz nagyon is sok eréllyel bír. Ő inkább testestül-lelkestől erkölcselen asszony. Nézzél csak egyszer a szeme közé.

— Hagyd őt, ez utóvégre Istvánnak a dolga, — válaszolt Vanda, — nem a mienk és neki nincsen ellenére.

— Vagy jobban mondva, ő nem gyanit semmit. Apróság, annak idején beleegyezett Egon, Gela halála után olyan rövid időre, az öccsével kötendő házasságba?

— En úgy tudom, hogy nem, azonban ő azt nem tudta megakadályozni. István nagykorúsításakor anyai örökéégének birtokába jutott és Olga által meg volt bábnozva, mint ahogyan egykor Gela volt.

— Igen, igen Olga boszorkány, gonosz boszorkány, — szolt Sabran.

A nagy zajos őszi ünnepélyességek fényes, kielégítő módon nyertek befejezést. A társaság illet egymáshoz és a kastély ura csudálatos társalgási képességénél fogva értett hozzá, hogy olyan változást hozzon a szórakozások közé, hogy az egész ünnepi hét lefolyása alatt nem volt egyhanguság érezhető.

Talán nem is tudatosan, különös buzgalmat fejtett ki, hogy Vásárhely Egon hercegnek nem csak boldogságát, hanem társalgási képességeit is, minden tőle tel-

ségét, melylyel a természet oly dusan elhalmozta, bemutatta. Milyen gyakran ült a daliás magyar csöndesen megvonnulva egy sarokban, míg körülötte mindenki mulatott és kacagott és kíváncsi fájdalommal szemlélte a francia márkát, mely veszedelmesen hasonlított az emészto irigységhez.

(Folytatása következik.)

Időjárás.

Szeged, július 22. reggel 7 órakor.

Legnagyobb min. 750 +	Hőmérséklet Celsius	Legnagyobb sugár 9/10	Felhőzet 0—10	Szél iránya + sebessége m/s	Csapadék mm	Jegyzetek
53.9	18.6	74	4	Ej	—	A hőmérséklet csökken.

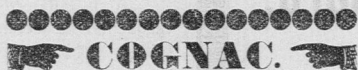
A meteorológiai m. k. közp. intézet időjárás-jelentése

Budapest, július 22. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.)

Budapestben a megelőző nap legnagyobb hőfoka + 24°, legkisebb + 15° Cels.

Kilátás: Északnyugati szelek, többnyire felhős és enyhe idő, pászta esők.

Nyílttér.

Ismert versenyképes cognac-ház egy a nagykereskedőknél jól bevezetett

képviselőt

keres. — Ajánlatok J. G. 6129 Rudolf Mosse, Berlin S. W. cím alatt kéretnek.

Szerdán, 23-án a Stefánia-kiosk előtt

nagy

vívó-előadás

Halácsi Antal

szolnoki főgymnáziumi tornatanár és vívómester, ugyanottani torna- és vívó-egyleti művezető, 16 versenyérem és 10 díszoklevel birtokosa és

Rösztler Gyula

író

a kard- és vitör-vívásból

nagy

előadást tartanak két szakaszban.

I. szakasz.

Kardvívás. Assaut grand, jobb- és balkezzel: 8 változatban, 16 ütözetben, tartalmazva voltét, cavaciót, legatét, battirot, csel- és tempóvágásokat s szurást.

II. szakasz:

Vitörvívás. Assautok, mindennemű állásokból, változatokkal és balkezü fűdözettel, stb.

Végül

bámulatos velocipéd műmutatványok.

Az előadások helyeik is megjelenhetnek.

Szünetek alatt a helybeli zenekar fog körreműködni.

Helyarok: Ülőhely: 30 kr., állóhely 10 kr. Katonák örmestertől lefelé az ülőhelyeken felét fizetik.

Kezdeté pont 8 és fél órakor.

Kedvezőtlen idő esetén az előadás másnapra halasztatik.

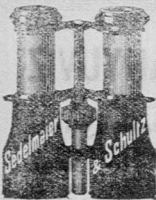
Felélő szerkesztő: Lipesey Ádám.

Kiadótulajdonos: Endrényi testvérek

Gépész kerestetik

egy gőzfűrés-gyárhoz Erdélybe.

Csak olyanok, kik már gőzfűrés-gyárban működtek, vétetnek figyelembe. A magyar, német és oláh nyelvek ismerete megkívánatik. Bizonyítvány-másolatok és fizetési igények «U. F. 1586» alatt Haasenstein és Vogler (Otto Maass) Wien cím alatt intézendők.

Távüveg.

A legelőnyösebb és legutányosabb minden ketős távüveg stehermel a mi újonnan javított

távüvegünk.

Ezen műszer tisztá, szinten 43 mm. tárgymérvél; jól áll minden szemem, teljesen erősen mutat távórló és előnyös hadi, utazási és színházi célokra.

A távüvegnek van 4 üvege, 4/5-erzi nagyítóval, irányítót (Compas) és bűrszín-nórral körveleten a műszerrel, ugyisint szolid

börtök szíjjal, ára darabonként bérment és vámentesen 9 frt.

Látcső 6 lencsével, szinten, egészen finom érzéke dolgozva, legnagyobb távolságról erősen és jól mutat.

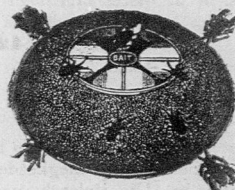
15-szörösén nagyító 5 frt, 18-szorosán 6 frt vámentesen és bérmentve.

Árak utólrérhetetlen olcsók.

Sedelmaier & Schultz.

optikai műintézet, München, 17. Theatinerstrasse 17. Legnagyobb raktár optikai műkészletekkel Münchenben.

Sváb-bogár

'Dämon' csapda.

Leghathatóbb, legbiztosabb és legolcsóbb mód a

SVÁB BOGARAK tökéletes kiirtására.

Egy darab ára 1 frt. — Kapható:

Mayer Ferdinánd és fia

vaskereskedésében Szegeden.

Gazdáknak különös figyelmébe.

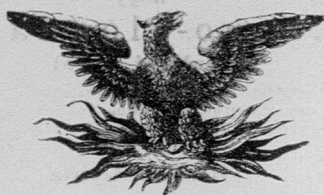
A behordási és cséplési időnyre adok vízmentes takaróponyvát kölcsönbérletbe és pedig oly jutányos föltételek mellett, hogy a saját ponyvák megvétele ezután egészen fölösleges. Előjegyzések már most elfogadtnak.

Ugyanitt új, egy- és többször használt gabonaszakok, ugyisint új és használt ponyvák, fehér, fekete vagy sárgák, csodálatos olcsó áron kaphatók.

Repezeponyvák rézgürtikkel 3 frt 50 és 4 frt 50 krért

Nagel Adolfnál

BUDAPEST, Arany János-utca 10. szám.

Angol- és németországi varrógépek délmagyarországi főraktára Liptai Emil Szegeden.

Ajánlja a n. e. közönségnek **eredeti amerikai** Howe, Wehler Wilson és **valódi angol** és németországi

SINGER VARRÓGÉPEIT.

Eladás teljes jótállás s csekély részletfizetések mellett. — Az elsőrendű mülhausenai **kötőgépgyár** főraktára. Mindennemű gépalkatrészek, tű, olaj és czérna **gyári áron** kaphatók. Javításokat saját műhelyemben pontosan és olcsón eszközölök.

8622/1890.

251-3-3

Árlejtési hirdetmény tüzifa szállítására.

Közhírré tétetik, miszerint **H.-M.-Vásár-hely város** részere az **1890/91-ik** évi teli idényre szükséges **325 régi öl**, vagyis **1108-25 köbméter** jól kiszáradt **fiatal tölgy-** vagy **bükk-tüzifának** szállítása biztosítása iránt **f. évi július hó 31-én délelőtt 9 órakor** a városháza tanácstermében árlejtés tartatik.

Kikialtási ár az összes famennyiségre a városháza udvarába beszállítás mellett a tölgyfára **3900 frt.** — a bükkfára pedig **4225 frt.** bánatpénz ezek 10%-tölja.

Az árlejtési föltételek alólírott nál a hivatalos órak alatt mindenkor megtekinthetők.

Szabályszerű zárt ajánlatok kellő bánatpénzzel ellátva a szóbeli árlejtés megkezdéséig alólírothoz adhatók be. Utóajánlatok nem fogadtatnak el.

H.-M.-Vásárhelyt, 1890. július 17.

Szikszay Dénes,

v. tanácsnok.

M. kir. államvasutak.

19357. szám.

Szegedi üzletvezetőség.

Hirdetmény.

A m. kir. államvasutak dälja-bródi vonalán Vukovár város mellett létesítendő új vasuti állomás építése körül előforduló circa 70,000 m³ terjedő földmunkák biztosítására ezenel versenytárgyalás hirdettetik.

Ezen földmunkára vonatkozó tervezet, valamint a kivittel szabályozó föltételek alólírott üzletvezetőség építési szakosztályában folyó hó 26-ikától kezdve reggeli 8 óratól 2 óráig betekinthezők.

Ajánlatok f. é. július hó 29-én déli 12 óráig nyujtandók be alólírott üzletvezetőség titkári hivatalánál.

A munka biztosítására óvadékképpen 1000 frt készpénz vagy megfelelő értékű állampapírok szegedi gyűjtőpénztárunknál leteendő és a letétjegy az ajánlathoz csatolandó.

Az ajánlatok bélyegezve és lepecsételve, az „Ajánlat a vukovári föld munkára” feltűnő kitétele mellett nyujtandók be.

Távirati, vagy később érkezett ajánlatok tekintetbe nem vétetnek.

Az ajánlatok elfogadása, vagy el nem fogadása iránt — tekintet nélkül az ajánlati összegre — a m. kir. államvasutak szegedi üzletvezetősége egyoldalulag határoz.

Szegeden, 1890. július 20.

A magy. kir. államvasutak

SZEGEDI ÜZLETVEZETŐSÉGE.

86-3-2

ÁRVERÉS.

Alólírott zálogintézetében a lejárt zálogtárgyak **f. évi július hó 26-án d. e. 8 órakor** vidra-utca 8. sz. házban nyilvánosan

elárvereztetnek.

Fölváhtnak ennél fogva az érdekel **zálogjegy-tulajdonosok**, hogy zálogaikat **f. évi július hó 23-ikáig** megújtsák, vagy kiváltsák.

Fried Sámuel,

zálogintézet-tulajdonos.

275

A felséges királyi család kedvencz asztali itala.

A

283-9-1

KRONDORFI SAVANYUVIZ

a t. közönség nygelmébe ajánlatik mint a létező legkitün. savanyuviz.

Kitünő borviz.

Nagyhatású gyógyital a lélegzési, emésztési és vizező-szervek hurutos bántalmainál, általában mindazon esetekben, amelyeknél az orvosi rendelet szerint savanyuviz hasznalandó.

Magyarországi főraktár:

Bauer Lajos és Testvére Budapestén,

V. Arany János-utca 9.

KAPHATÓ MINDENÜTT!